

Dosarul nr.2ra-1671/20

Prima instanță - Judecătoria Anenii-Noi, sediul Central (jud. : R. Popescu-Balta)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, V. Cotorobai, O. Cojocaru,)

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tișkoski Andrei, reprezentat de avocatul Bargan Stela,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tișkoski Andrei împotriva lui Railean Igor, intervenient accesoriu Vasilioglo Igor privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de Railean Igor, s-a casat hotărârea Judecătoria Anenii-Noi, sediul Central din 21 noiembrie 2019 și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii, ca fiind tardivă,

c o n s t a ț ă :

La 10 mai 2018, Tișkoski Andrei s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Railean Igor solicitând încasarea de la Railean Igor a sumei de 56 574,54 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma comiterii cu vinovăție a accidentului rutier.

În motivarea, a reiterat că la 25 septembrie 2014 a încheiat cu Vasilioglo Igor un contract de comodat, în temeiul acestui contract Vasilioglo Igor a primit în folosință gratuită de la el, automobilul de model „Seat Toledo,” nr/î XXX.

Ca urmare, Tișkoski Andrei a eliberat procura autentificată notarial în vederea administrării fără impedimente a acestui a automobil. Vasilioglo Igor a devenit posesor de bună-credință a acestui bun mobil.

La 11 februarie 2015, Railean Igor a comis un accident rutier cu automobilul la volanul căruia se afla, astfel fiindu-i deteriorat automobilul de model „Seat Toledo,” nr/î XXX.

La momentul comiterii accidentului rutier, Railean Igor a rugat să nu fie chemată poliția pentru a fi documentat cazul și a recunoscut vinovăția în cele comise cu promisiunea de a fi recuperat prejudicial material cauzat de el și în aceste condiții Railean Igor a scris cu mâna proprie o recipisă, în conținutul căreia a indicat că este vinovat de comiterea acestui accident rutier și este de acord să-i recupereze prejudiciul material.

Railean Igor a fost contactat telefonic de multiple ori pentru a elucida aspecte cu privire la evaluarea prejudiciului cauzat și condițiile de restituire a sumei, însă acesta s-a eschivat de a comunica.

Astfel, pentru a nu omite evaluarea a prejudiciului material cauzat, a apelat la S.R.L „Expert Centru” care a verificat starea automobilului și a evaluat suma prejudiciului care a fost cauzat în sumă totală de 56 574, 54 lei suma costul pieselor și lucrărilor de repatrie.

Printr-o reclamație a solicitat repararea prejudiciului material în termen de 7 zile din momentul recepționării prezentei reclamanții, însă Railean Igor nu a reacționat în nici un mod.

Solicită reclamantul încasarea de la Railean Igor suma de 56 574,54 lei cu titlu de prejudiciu material în urma comiterii cu vinovăție a accidentului rutier.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii-Noi, sediul Central din 21 noiembrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Tișkoski Andrei, a fost admisă.

S-a încasat de la Railean Igor în beneficiul lui Tișkoski Andrei suma de 56 574,54 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 592 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 19 decembrie 2019, avocatul Alina Calugher acționând în interesele lui Railean Igor, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanței, solicitând casarea acesteia, și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020 a fost admis apelul declarat de Railean Igor, s-a casat hotărârea Judecătorei Anenii-Noi, sediul Central din 21 noiembrie 2019 și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, Tișkoski Andrei a omis termenul de adresare în instanță de judecată, depunând acțiunea la 10 mai 2018, deși urma să-și realizeze acest drept până la 11 februarie 2018, deoarece curgerea termenului de prescripție a apărut din momentul în care acesta a aflat despre încălcarea dreptului.

Instanța a constatat că, la 11 februarie 2015 Railean Igor și Vasilioglo Igor au fost implicați într-un accident rutier. Ultimul a apelat la evaluatorul SRL „Expert Centru” pentru a estima prejudiciul cauzat automobilului lui „Seat Toledo” cu nr/î XXX. Evaluarea fiind inițiată la 03 martie și terminată la 17 martie 2015.

Reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată la 10 mai 2018.

Instanța de apel a reținut că, Tișkoski Andrei urma să înainteze cererea de chemare în judecată în interiorul termenului de 3 ani din ziua când a aflat despre încălcarea dreptului său, iar în speță nu s-au constatat careva circumstanțe ce ar permite suspendarea curgerii termenului de prescripție sau întreruperea acestuia. În astfel de circumstanțe, rezultă Tișkoski Andrei a avut posibilitatea de a introduce acțiunea până la expirarea termenului de prescripție, fapt care însă nu a fost realizat și în consecință, justifică respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv, la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția.

La 15 octombrie 2020, Tișkoski Andrei, reprezentat de avocatul Bargan Stela, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020 solicitând menținerea hotărârii Judecătorei Anenii-Noi, sediul Central din 21 noiembrie 2019.

Ca temei de drept a recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2), lit. a) din Codul de procedură civilă interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, Vasiloglo Igor l-a contactat telefonic pe Railean Igor de multiple ori pentru determinarea sumei prejudiciului cauzat și a repara automobilul avariata, însă ultimul nu a răspuns solicitărilor înaintate în mod intenționat a evitat soluționarea acestui litigiu pe cale amiabilă.

În aceste circumstanțe a considerat că este imposibil de a mai continua negocierile și de a soluționa în mod amiabil litigiul, ca urmare s-a adresat în instanța de judecată pentru recuperarea de la intimat prejudiciul material cauzat prin avarieri a automobilului său.

Instanța de apel nu a făcut o apreciere corectă prevederilor legale privind calcularea termenului de prescripție extinctivă și anume la acțiunile în repararea prejudicial material conform prevederilor legislației civile.

La data comiterii accidentului rutier părțile au convenit de comun acord repararea acestui prejudiciu material cauzat prin întocmirea și semnarea recipisei.

Atât timp cât părțile negociază quantumul despăgubirii și modalităților de plată acestuia cursul prescripției se suspendă până când una din părți nu va renunța la negocieri.

Părțile au realizat acordul de recuperare a prejudiciului material prin întocmirea recipisei, prin care Railean Igor s-a obligat să repara în mod benevol automobilei avariata al recurentului Tișkoski Andrei.

La momentul întocmirii recipisei părțile au convenit ca prejudiciul cauzat să fie reparat benevol de către Railean Igor.

Recurentul a încercat ca în mod benevol, cât și conform acordului stabilit în recipisă să negocieze și să estimeze împreună cu intimatul suma preludiului material cauzat.

În speță, cursul termenului de prescripția prevăzută pentru dreptul la acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat s-a suspendat prin întocmirea recipisei, prin care au ajuns la un acord comun de reparare benevolă a prejudiciului material cauzat.

Termenul de prescripție a început să curgă din momentul renunțării la negocieri, adică din momentul recepționării reclamației de către intimat.

Aceste aspect de fapt și de drept nu au fost examinate multiaspectual și apreciate corect de către instanța de apel, considerând în mod eronat faptul că termenul de prescripție la acțiunile de reparare prejudiciului cauzat printr-o faptă ilicită din ziua comiterii accidentului rutier.

Recurentul consideră că, în speță termenul de prescripție extinctivă se calculează în conformitate cu prevederile art. 1424 alin. (2) Cod Civil.

Din momentul întocmirii recipisei și până la momentul înaintării reclamației părțile au negociat modalitate de plată, iar termenul de prescripție a fost suspendat. O data cu înaintarea reclamației că intimatul a renunțat la negocieri, iar calcularea termenul de prescripție suspendat a început din momentul încetării negocierilor.

Instanța de apel nu a apreciat just circumstanțe de fapt cu privire la cauzarea prejudicial material de către intimat în conformitate cu prevederile legale.

Consideră că instanța de fond a examinat și a elucidat acest aspect cu privire la invocarea termenul de prescripție de către intimat și a emis o încheiere motivată în acest sens.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 iulie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare instanța de apel a expediat părților decizia motivată la 17 august 2020. Cererea de recurs a fost declarată la 15 octombrie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, reieșind din prevederile art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 30 octombrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței, (f. d. 182).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tișkoski Andrei, reprezentat de avocatul Bargan Stela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tișkoski Andrei, reprezentat de avocatul Bargan Stela

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat